

Πρεβεζάνικα Χρονικά

Αρ. 21 (1989)

ΠΡΕΒΕΖΑΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ, 21 (Γενάρης-Φλεβάρης-Μάρτης 1989)

Προς τη ζωή - Προς το φως - Προς το θάνατο

Δημήτριος Γολέμης

doi: [10.12681/prch.41491](https://doi.org/10.12681/prch.41491)

Copyright © 2025, Δημήτριος Γολέμης

Άδεια χρήσης [Creative Commons Αναφορά 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

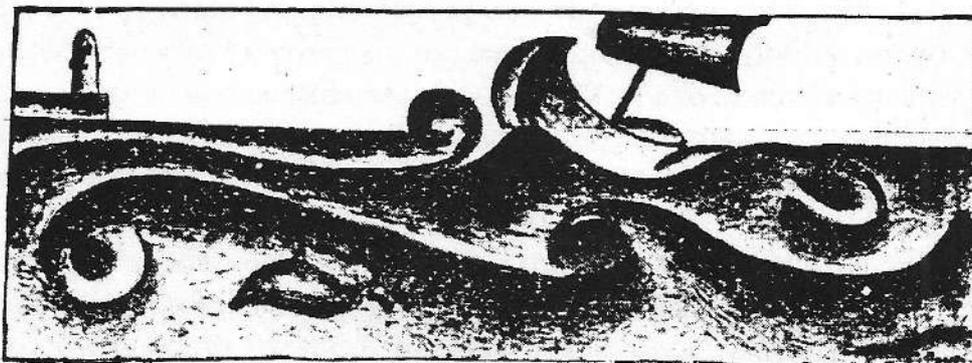
Γολέμης Δ. (2025). Προς τη ζωή - Προς το φως - Προς το θάνατο. *Πρεβεζάνικα Χρονικά*, (21), 21, 48, 53.
<https://doi.org/10.12681/prch.41491>

Τα Δημοτικά σχολεία Β' και Γ' λίγο προ του πολέμου πούλησαν την περιουσία τους που προ-
έρχονταν κυρίως από τις δωρεές της Θεοφανείου σχολής, αγόρασαν οικόπεδα και άρχισαν την ανέ-
γερση διδακτηρίων. Ο πόλεμος βρήκε τα διδακτήρια αυτά με αποπερατωμένη μόνο την τοιχοποιία.

3. Η γυναίκα του Γερογιάννη ήταν πρώτη εξαδέλφη της Σοφίας Παπαγδρέου, με την οποία αρ-
κετοί νεαροί Πρεβεζάνοι γνωρίζονταν ή συνδέονταν με φιλία από τα φοιτητικά της χρόνια. Μου έλε-
γε ο μακαρίτης Κωστάκης Δούλης, που είχε διατελέσει και Δήμαρχος, ότι λίγο προ του 1912, ο πα-
τέρας του τον έστειλε στην Αθήνα, μαζί με τον αδελφό του Λεωνίδα για να φοιτήσουν στο Γυμνάσιο
η Πρέβεζα τότε δεν είχε Γυμνάσιο. Την εποχή εκείνη φοιτούσε στη φιλοσοφική ο μετέπειτα Γυμνα-
σιάρχης Χρήστος Κοντός, ο οποίος είχε πολύ φιλικές σχέσεις με τη Σοφία που ήταν συμφοιτήτριά
του και προσέθεσε ο Κωστάκης: από τον Κοντό την είχαμε γνωρίσει και εμείς και όταν ο φοιτητής Γ.
Παπανδρέου έκανε διάλεξη, για χάρη της Σοφίας πήγαμε όλοι οι Πρεβεζάνοι να τον ακούσουμε.

4. Ο Π. Τσιώτος έγινε υφυπουργός, με έδρα τα Γιάννενα το 1935, με κριτήρια πολιτικά και ήταν
ο πρώτος Πρεβεζάνος που έγινε υπουργός, δεύτερος βουλευτής Πρεβέζης μετά τον Θ. Χαβίνης.

5. Εντυπωσιάζει, ότι το καθεστώς εκείνο δεν άλλαξε τον φιλελεύθερο Δήμαρχο και το συμβού-
λιο του, ούτε όταν συμπληρώθηκε ο χρόνος για τον οποίο είχαν εκλεγεί. Αντιγράφω από κείμενο του
1939, Δήμαρχος Βασίλειος Μπάλκος, Πρόεδρος Νικ. Πεπόνης, αντιπρόεδρος Βασίλειος Σωτηρέ-
λης, σύμβουλοι Κοψιδάς Κων. Λόνος Γεώργιος, Καλατζάκης Θωμάς, Κονκουρής Πύρρος, Καρού-
σος Σπύρος, Θεοφύλακτος Δημ. Ναστούλης Ευάγγελος, Γιαννουλάτος Μιχαήλ, Φρατζής Σπύρος,
Αφεντουλίδης Ευρ. Κρόκος Γεράσιμος, Λελόβας Δημ. Γκανής Σολομών, Σταθόπουλος Δημ. Σαρδε-
λής Λουκάς και Μαυρογιώργης Απ. Πάρεδρος Παναγιώτης Ζάβρας.

ΠΡΟΣ ΤΗ ΖΩΗ

Τι κρίμα

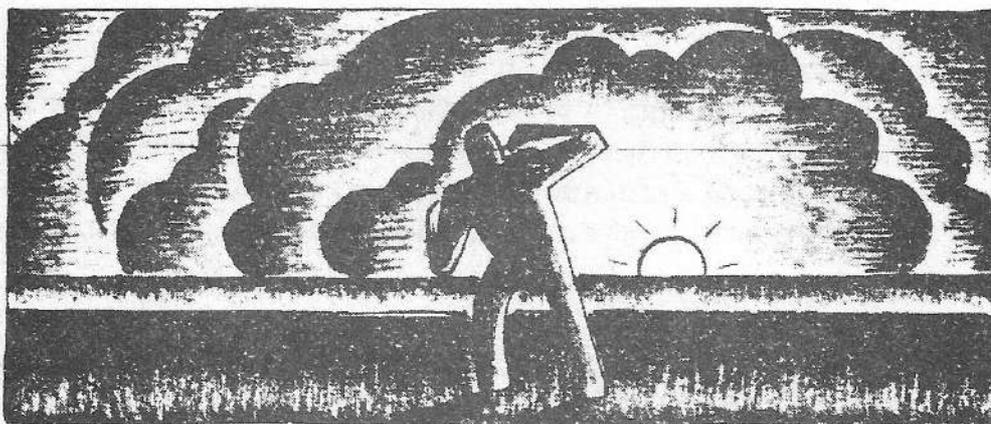
Μαράθηκαν τα γιασεμιά, χρυσάνθεμα μαζεύω,
χειμώνα πόσο σ' αγαπώ που ζεις την ανεμώνη.
Μενεξεδένια δειλινά ποιά μοίρα σας μυρώνει;
γραφτό ήταν και μελούμενο λουλούδια ν' αναδεύω.

Τι κρίμα που δε φύτρωσα δενδρί με πλατειά φύλλα
να πέρνω της νυχτιάς αχνό και της αυγής δροσούλα,
ψαλμούς ν' ακούω την άνοιξη, το θέρο ανατριχίλα..
κάμπε πως σ' ήθελα αδελφό και μάνα τη ραχούλα.

Δ. Γολέμης

συμπλέγματα, που αναφέρονται στα παρακάτω μαθήματα ή δεν αναφέρονται πουθενά.

Είναι προτιμότερο να χάσουμε λίγο περισσότερο χρόνο για τη σωστή εκμάθηση του συλλαβισμού και της ανάγνωσης, όπως και στα μαθηματικά, προκειμένου να περιορίσουμε, όσο μπορούμε τους αναλφάβητους παρεμποδίζοντας ένα από τα αίτια του αναλφανητισμού, που λέγεται βιβλίο.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΦΩΣ

Ευχή Προμηθέως

*Στερνές πνοές, στά κύματα
αφίστε τον αχνό σας,
να γαληνέψη η θάλασσα,
ν' αλλάξει ο κόσμος θέα!
Νοιώθω βαθειά στα στήθια μου
κραυγή του Προμηθέα!*

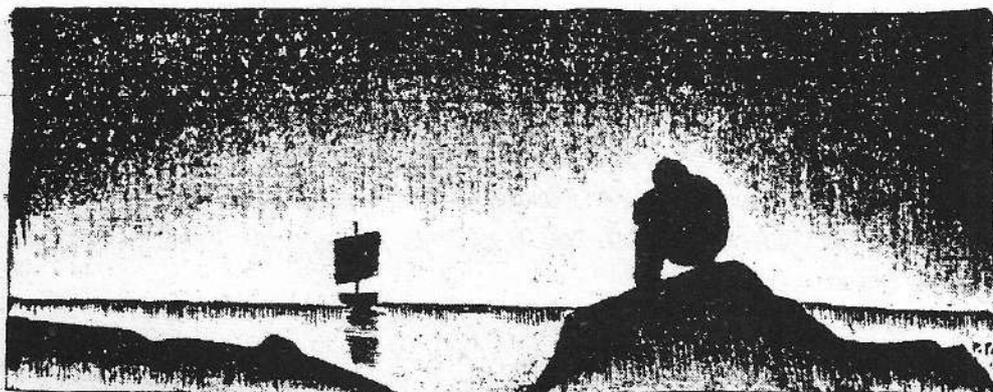
Δ. Γολέμης

Μήτε και το σκοτάδι.

* * *

Μου πόνεσε για τον ντουινιά
για τον απάνω κόσμο
Μου πόνεσε για τη μανούλα μου
Θέλω να την ανταμώσω

Κατεγράφη από
Γιάννη Κατσικοβόρδο
Φοιτητή Φιλοσοφικής Α' ετούς
Πανεπιστημίου Αθηνών
τον Απρίλιο του 1953
Στο χωριό Λέλοβα (Θεσπρωτικό)
Πρέβεζας

ΠΡΟΣ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ

Νηπενθές

*Βογκάει η ζωή κι ο στανγκμός βαρύς αντιβοίζει
απ' τη κορφή κάποιου βουνού διαβαίνει έν' αστεράκι
πνέει τα λoίσθια! ω ψυχή, δακρύζει ένα δενδράκι
αχός στα στέρνα μου αντηχεί, που τάχατες φωτίζει;*

*Άστρο χλωμό λιγάκι φως, θαμπή η αυγή προβαίνει.
Να πένθιμο κουδούνισμα ακούω στο πηγαιμό μου.
Νεκροκεράκι μου λευκό ποιός ξέρει το χαμό μου
Νάναι γιορτή ξημέρωμα; Έ! χρόνε! τι συμβαίνει;*

Δ. Γολέμης